

Chúa Nhật Tuần III - Mùa Chay

Bài đọc 1

Xh 3,1-8a.13-15

Bài trích sách Xuất hành.

¹ Bấy giờ ông Mô-sê đang chăn chiên cho bố vợ là Gít-rô, tư tế Ma-đi-an. Ông dẫn đàn chiên qua bên kia sa mạc, đến núi của Thiên Chúa, là núi Khô-rép. ² Thiên sứ của Đức Chúa hiện ra với ông trong đám lửa từ giữa bụi cây. Ông Mô-sê nhìn thì thấy bụi cây cháy bùng, nhưng bụi cây không bị thiêu rụi. ³ Ông tự bảo: “Mình phải lại xem cảnh tượng kỳ lạ này mới được: vì sao bụi cây lại không cháy rụi?” ⁴ Đức Chúa thấy ông lại xem, thì từ giữa bụi cây Thiên Chúa gọi ông: “Mô-sê! Mô-sê!” Ông thưa: “Dạ, tôi đây!” ⁵ Người phán: “Chớ lại gần! Cởi dép ở chân ra, vì nơi ngươi đang đứng là đất thánh.” ⁶ Người lại phán: “Ta là Thiên Chúa của cha ngươi, Thiên Chúa của Áp-ra-ham, Thiên Chúa của I-xa-ác, Thiên Chúa của Gia-cóp.” Ông Mô-sê che mặt đi, vì sợ nhìn phải Thiên Chúa.

⁷ Đức Chúa phán: “Ta đã thấy rõ cảnh khổ cực của dân Ta bên Ai-cập, Ta đã nghe tiếng chúng kêu than vì bọn cai hành hạ. Phải, Ta biết các nỗi đau khổ của chúng. ^{8a} Ta xuống giải thoát chúng khỏi tay người Ai-cập, và đưa chúng từ đất ấy lên một miền đất tốt tươi, rộng lớn, miền đất tràn trề sữa và mật.”

¹³ Ông Mô-sê thưa với Thiên Chúa: “Bây giờ, con đến gặp con cái Ít-ra-en và nói với họ: Thiên Chúa của cha ông anh em sai tôi đến với anh em. Vậy nếu họ hỏi con: Tên Đấng ấy là gì? Thì con sẽ nói với họ làm sao?” ¹⁴ Thiên Chúa phán với ông Mô-sê: “Ta là Đấng Hiện Hữu.” Người phán: “Ngươi nói với con cái Ít-ra-en thế này: “Đấng Hiện Hữu sai tôi đến với anh em.” ¹⁵ Thiên Chúa lại phán với ông Mô-sê: “Ngươi sẽ nói với con cái Ít-ra-en thế này: Đức Chúa, Thiên Chúa của cha ông anh em, Thiên Chúa của Áp-ra-ham, Thiên Chúa của I-xa-ác, Thiên Chúa của Gia-cóp, sai tôi đến với anh em. Đó là danh Ta cho đến muôn thuở, đó là danh hiệu các ngươi sẽ dùng mà kêu cầu Ta từ đời nọ đến đời kia.”

Đó là lời Chúa

Đáp ca

Tv 102,1-2.3-4.6-7.8 và 11 (Đ. c.8a)

Đ. Chúa là Đấng từ bi nhân hậu.

¹Chúc tụng Chúa đi, hồn tôi hỡi, toàn thân tôi, hãy chúc tụng Thánh Danh!²Chúc tụng Chúa đi, hồn tôi hỡi, chớ khá quên mọi ân huệ của Người.

Đ. Chúa là Đấng từ bi nhân hậu.

³Chúa tha cho người muôn ngàn tội lỗi, thương chữa lành các bệnh tật người. ⁴Cứu người khỏi chôn vùi đáy huyết, bao bọc người bằng ân nghĩa với lượng hải hà.

Đ. Chúa là Đấng từ bi nhân hậu.

⁶Chúa phân xử công minh, bênh quyền lợi những ai bị áp bức, ⁷mặc khải cho Mô-sê biết đường lối của Người, cho con cái nhà Ít-ra-en thấy những kỳ công Người thực hiện.

Đ. Chúa là Đấng từ bi nhân hậu.

⁸Chúa là Đấng từ bi nhân hậu, Người chậm giận và giàu tình thương, ¹¹Như trời xanh trời cao hơn mặt đất, tình Chúa thương kẻ thờ Người cũng trời cao.

Đ. Chúa là Đấng từ bi nhân hậu.

Bài đọc 2

1 Cr 10,1-6.10-12

Bài trích thư thứ nhất của thánh Phao-lô tông đồ gửi tín hữu Cô-rin-tô.

¹ Thưa anh em, tôi không muốn để anh em chẳng hay biết gì về việc này: là tất cả cha ông chúng ta đều được ở dưới cột mây, tất cả đều vượt qua Biển Đỏ. ² Tất cả cùng được chịu phép rửa dưới đám mây và trong lòng biển, để theo ông Mô-sê. ³ Tất cả cùng ăn một thức ăn linh thiêng, ⁴ tất cả cùng uống một thức uống linh thiêng, vì họ cùng uống nước chảy ra từ tảng đá linh thiêng vẫn đi theo họ. Tảng đá ấy chính là Đức Ki-tô. ⁵ Nhưng phần đông họ không đẹp lòng Thiên Chúa, bằng chứng là họ đã quy ngã trong sa mạc.

⁶ Những sự việc ấy xảy ra để làm bài học, răn dạy chúng ta đừng chiều theo những dục vọng xấu xa như cha ông chúng ta. ¹⁰ Anh em đừng lầm bầm kêu trách, như một số trong nhóm họ đã lầm bầm kêu trách: họ đã chết bởi tay Thần Tru Diệt. ¹¹ Những sự việc này xảy ra cho họ để làm bài học, và đã được chép lại để răn dạy chúng ta, là những người đang sống trong thời sau hết này. ¹² Bởi vậy, ai tưởng mình đang đứng vững, thì hãy coi chừng kẻ ngã.

Đó là lời Chúa

Tin Mừng Lc 13,1-9

✠Tin Mừng Chúa Giê-su Ki-tô theo thánh Lu-ca.

¹ Lúc ấy, có mấy người đến kể lại cho Đức Giê-su nghe chuyện những người Ga-li-lê bị tổng trấn Phi-la-tô giết, khiến máu đổ ra hoà lẫn với máu tế vật họ đang dâng. ² Đức Giê-su đáp lại rằng : “Các ông tưởng mấy người Ga-li-lê này phải chịu số phận đó vì họ tội lỗi hơn mọi người Ga-li-lê khác sao ? ³ Tôi nói cho các ông biết : không phải thế đâu ; nhưng nếu các ông không sám hối, thì các ông cũng sẽ chết hết như vậy. ⁴ Cũng như mười tám người kia bị tháp Si-lô-ác đổ xuống đè chết, các ông tưởng họ là những người mắc tội nặng hơn tất cả mọi người ở thành Giê-ru-sa-lem sao ? ⁵ Tôi nói cho các ông biết : không phải thế đâu ; nhưng nếu các ông không chịu sám hối, thì các ông cũng sẽ chết hết y như vậy.”

⁶ Rồi Đức Giê-su kể dụ ngôn này : “Người kia có một cây vả trồng trong vườn nho mình. Bác ta ra cây tìm trái mà không thấy, ⁷ nên bảo người làm vườn : ‘Anh coi, đã ba năm nay tôi ra cây vả này tìm trái, mà không thấy. Vậy anh chặt nó đi, để làm gì cho hại đất ?’ ⁸ Nhưng người làm vườn đáp : ‘Thưa ông, xin cứ để nó lại năm nay nữa. Tôi sẽ vun xới chung quanh, và bón phân cho nó. ⁹ May ra sang năm nó có trái, nếu không thì ông sẽ chặt nó đi.’”

Đó là lời Chúa

Reading 1 **EX 3:1-8A, 13-15**

A reading from the Book of Exodus

Moses was tending the flock of his father-in-law Jethro, the priest of Midian.

Leading the flock across the desert, he came to Horeb, the mountain of God.

There an angel of the LORD appeared to Moses in fire flaming out of a bush.

As he looked on, he was surprised to see that the bush, though on fire, was not consumed.

So Moses decided,

“I must go over to look at this remarkable sight, and see why the bush is not burned.”

When the LORD saw him coming over to look at it more closely,

God called out to him from the bush, “Moses! Moses!”

He answered, “Here I am.”

God said, “Come no nearer!

Remove the sandals from your feet,
for the place where you stand is holy ground.
I am the God of your fathers, “ he continued,
“the God of Abraham, the God of Isaac, the God of Jacob.”
Moses hid his face, for he was afraid to look at God.
But the LORD said,
“I have witnessed the affliction of my people in Egypt
and have heard their cry of complaint against their slave drivers,
so I know well what they are suffering.
Therefore I have come down to rescue them
from the hands of the Egyptians
and lead them out of that land into a good and spacious land,
a land flowing with milk and honey.”

Moses said to God, “But when I go to the Israelites
and say to them, ‘The God of your fathers has sent me to you,’
if they ask me, ‘What is his name?’ what am I to tell them?”
God replied, “I am who am.”
Then he added, “This is what you shall tell the Israelites:
I AM sent me to you.”

God spoke further to Moses, “Thus shall you say to the Israelites:
The LORD, the God of your fathers,

the God of Abraham, the God of Isaac, the God of Jacob,
has sent me to you.

“This is my name forever;
thus am I to be remembered through all generations.”

The Word of the Lord

Reading 2

1 COR 10:1-6, 10-12

A reading from the first Letter of Saint Paul to the Corinthians

I do not want you to be unaware, brothers and sisters,
that our ancestors were all under the cloud
and all passed through the sea,
and all of them were baptized into Moses
in the cloud and in the sea.
All ate the same spiritual food,
and all drank the same spiritual drink,
for they drank from a spiritual rock that followed them,
and the rock was the Christ.
Yet God was not pleased with most of them,
for they were struck down in the desert.

These things happened as examples for us,
so that we might not desire evil things, as they did.
Do not grumble as some of them did,
and suffered death by the destroyer.
These things happened to them as an example,
and they have been written down as a warning to us,
upon whom the end of the ages has come.
Therefore, whoever thinks he is standing secure
should take care not to fall.

The Word of the Lord

Gospel

LK 13:1-9

Some people told Jesus about the Galileans
whose blood Pilate had mingled with the blood of their sacrifices.
Jesus said to them in reply,
"Do you think that because these Galileans suffered in this way
they were greater sinners than all other Galileans?
By no means!
But I tell you, if you do not repent,
you will all perish as they did!
Or those eighteen people who were killed
when the tower at Siloam fell on them—

do you think they were more guilty
than everyone else who lived in Jerusalem?
By no means!
But I tell you, if you do not repent,
you will all perish as they did!"

And he told them this parable:

"There once was a person who had a fig tree planted in his orchard,
and when he came in search of fruit on it but found none,
he said to the gardener,
'For three years now I have come in search of fruit on this fig tree
but have found none.
So cut it down.
Why should it exhaust the soil?'
He said to him in reply,
'Sir, leave it for this year also,
and I shall cultivate the ground around it and fertilize it;
it may bear fruit in the future.
If not you can cut it down.'"

The Word of the Lord